

¶
Eccl. 18.
Luc. 18. 5.

pite infirmos. patientes effote ad om̄s
Cidete ne q̄s malū p̄ malo alicui red-
dat: s̄z semp qd̄ bonū est seccamini in in-
uicem & in om̄es. Semp gaudete: sine
intermissione orate: in oīb̄ grās agite.
Dec est em̄ volūtas dei in xpo ieu: in oī
bus vobis. Sp̄im nolite extinguerē, p̄
plexias nolite spernere. Oia autē, pbate
qd̄ bonū est tenere: ab oī specie mala ab-
stinete vos. Ipse autē te pacis sanctu-
cet vos p̄ oia ut integer sp̄is vester & aia
& corpus sine querela in aduētu dñi n̄i
iesu xp̄ seruetur. Fidelis est qui rocauit
vos: q̄ etiam faciet. Fr̄es: orate p̄ nobis.
salutate fr̄es om̄is in osculo sancto. Ad-
iuro vos p̄ dñm ut legalē ep̄la tec̄ om̄ib̄
sanctis fr̄atrib̄. Gratia dñi n̄i ieu xp̄
vobiscum. Amen.

**Explicit ep̄la Pauli ad Thessaloniceses
prama. Incipit argum̄tū in ep̄la sc̄daz.**

D thessalonicenses secundam
scribit ep̄lam apl̄us: et notum
facit eis de tibi novissimis
et de adūsarij adiectiōe. **Scri**
bit hanc ep̄lam ab athenis p̄ tychicū dia
conem et onesimū acolytum.

**Explicit argumentū Incipit ep̄la Pau
li ad Tessaloniceses secūda. Cap. I**

Aulus & fil:
uannus & timotheus: ec-
cle sie thessalonicensiuz
in deo patre n̄o et dño
iesu xpo:ḡa vob- & par a
deo patre n̄o & dño ieu xpo. Etias age:
re debemus semper deo p vobis frēs. ita
vt dignū est qm̄ supcrescit fides vestra
abūdat charitas vniuersitatis vestrum
in inuicem ita vt & nosipſi in vobis glie:
mur in ecclesijs tei. p patientia vestra et
fide & in oīb̄ psecutionib̄ vestris & tribu:
lationib̄ quas sustinetis in exemplū iu:
sti iudicij tei: vt digne habeamini in re:
gno tei. p q̄ & patim̄ si tñ iustū est apud

deuz retribuere retributionē his q̄ ros
tribulant: ⁊ robis q̄ tribulamini requiē
nobiscū in reuelatiōe dñi ieu de celo cū
angelis virtutis ei⁹ in flāma ignis dans
tis vindictā his qui nouerūt deū. ⁊ q̄ nō
obediūt euangelio dñi n̄i ieu xpi. Qui
penas dabūt in interitu eternas a facie
dñi a glia virtutis eius. cū venerit glori
ficari in sanctis suis. ⁊ amirabilis fieri i
ob⁹ q̄ crediderūt: qr̄ creditū est testimoni
niū n̄m sup ros in die illo. In q̄ etiam
oramus sp. p robis. vt dignet ros voca
tōe sua vocare deus ⁊ iplear oēm volūta
tem bonitatis sue ⁊ opus fidei in virtu
ter: vt clarificet nomen dñi n̄i ieu xpi. in
robis ⁊ ros in illo: s̄m grām de i nostri ⁊
dñi ieu christi.

Dgamus autē vos frēs p adtue
r tū dñi nři iefu xpī t nře pgrega
tionis in ipm vt nō cito mouea
mini a vro sensu neqz terrcamini neqz p
spūm neqz p sermonē neqz p eplam tan
qz per nos missam: quasi instet dies dñi.
Ne quis vos seducat vlo mō. Qm ni
si venerit dissentio primū: t reuelat sue
rit hō peccati filius pditionis. q aduersa
tur t extollis sup omē qd dicis deus aut
qd colis. ita vt in tēplo dei sedeat: osten
dens se tāqz sit ds. Non retinetis qz cuz
adhuc essem apud vos: hēc dicebā robis
Et nunc qd detineat scitis: vt reueletur
in suo tpe. Nā mysteriū iam opač iniqta
tis tantūt q tenet. nūc tenet: donec te
medio fiat. Et nūc reuelabif ille iniq?
quē dñs iesus interficiet pū oris sui: et
destruet illustratione aduentus sui: eu cu
ius est aduentus fm opationē sachane
in oī virtute t signis t pdigijs mendaci
bus t in oī seductiōe iniqtatis his q pe
reut: eo q charitatē veritatis nō recepe
rūt vt salui fierent. Ideo mittet illis te
us opationē erroris vt credāt mēdacio
vt iudicent oēs q nō crediderūt veritati
sed cōsenserūt iniqitati. Nos autē tebe
mus gratias agere deo semper p robis
fratres dilecti a deo q elegerit nos deus
primitias in salutem in sanctificatione
spiritus t in fide veritatis in qua t roca

ad Timotheum I

uit vos p euangeliū n̄m in acquisitiō
glie dñi n̄i ieu christi. Itaq; frātres sta
te et tenete traditiones quas didicistis.
sive p sermonē sive p ep̄lam nostram.
Ipse aut̄ dñs nōster ielue xp̄us et deus
et pater nōster q̄ dilexit nos et dedit p̄solu
tionē eternā et sp̄m bonā in ḡia exhort
et corda vestra et p̄fimet in om̄ni opere et
fimone lymo.

III

A Ecetero fr̄es orate p nobis vt
d̄ fimo dei currat et clarificeſ ſicut
et apud vos: et vt libereſ ſi ab im
portunis et malis hoib;. Non em̄ oīm eſt
fides. Fidelis aut̄ deus eſt qui p̄firmabit
vos: et custodiet a malo. Cōfidimus aut̄
de robiſ fr̄es in dño: qm̄ quecīq; p̄cipi
mus, et facit. et facietis. Dñs aut̄ diri
gat corda vestra in charitate dei et patien
tia xp̄i. Denūciamus aut̄ robiſ fr̄ates
in noīe dñi n̄i ieu xp̄i ut subtrahatis
vos ab om̄ni fratre ambulante inordinat
e et nō fm̄ traditionē quam accepert a
nobis. Ipſi em̄ ſcitis quēadmodū oport
eat imitari nos: qm̄ nō inquieti ſuim?
inter vos neq; gratis panē manduauim
us ab aliquo: sed in labore et fatigatio
ne nocte ac die opantes: ne quē reſtruz
grauaremus. Non quaſi nō habuerim⁹
pt̄atem ſed ut noſmeripſos formā dare
muſrobiſ ad imitandū nos. Nam et cū
eſſemus apud vos hoc denunciabamus
robiſ: qm̄ ſi quis nō vult opari: nec mā
ducet. Audiuiimus em̄ inter vos qſdam
ambulātes inquiete. nihil opantes: ſed
curioſe agentes. His aut̄ qui eiusmodi
ſunt denūciamus et obſecramus in dño
ieu xp̄o: ut cū ſilentio opantes ſuuz pa
nem manducent. Vos aut̄ fr̄es nolite
defiſere bñſſacentes. Qd̄ ſi quis nō obe
dierit verbo nōſtro: p ep̄lam hūc notate:
et nō cōmiceamini cū illo ut p̄fundatur.
Et nolite qſi inimicū existimari: ſed cor
ripite ut fr̄em. Ipſe aut̄ deus pacis det
robiſ pacem ſempiternam in om̄ni loco.
Dñs ſit cū omnibus robiſ. Salutatio
mea manu pauli. qd̄ eſt ſignū in oī ep̄la
Iea ſcribo. Ḡia dñi n̄i ieu christi cum
omnib; robiſ. Amen.

Explicit ep̄la Pauli ad Thessaloniken
ſes secunda. Incipit argumentū in epi
ſtolam ad Timotheū prima.

B Timotheū inſtruit et docet te or
dinatione episcopatus et dyaco
nij et oīs ecciaſtice discipline ſcri
bens eis a laodicia p tychicū dyaconē.

Explicit argumentū. Incipit ep̄ſtola
Pauli ad Timotheū prima. Capl. I

C Aulus apo/

ſtolus ieu xp̄i fm̄ impe
rium dei ſaluatoris noſ
ſtri et chraſti ieu ſpeſ no
ſtre: Timotheo d. lecto
filio in fide ḡia et mia et
pax a deo patre et chraſto ieu dño noſtro
Sicut rogaui te vt remaneres ephesi
cum irem in macedoniā vt denūciareſ
quibusdam ne aliter docerent neq; intē
derent fabulis et genealogijs intermina
tis: que queſtioneſ p̄ſtant magis q̄ edi
ſtificationē dei que eſt in fide. Finis aut̄
p̄cepti eſt charitas: de corde puro et con
ſcientia bona. et fide nō ficta. A quiſi qui
dam aberranteſ cōuerſi ſunt in vanilo
quiū: volenteſ eſſe legiſ doctoress: nō in
telligenſe neq; que loquunt. neq; de q̄
buſ affirmanſ. Scimus aut̄ qz bona eſt
lex ſi q̄ ea legitime vtaſ: ſcientes hoc: qz
lex iusto nō eſt poſita: ſed iniuſtis et non
ſubditis: impijs et peccatorib;: ſceleratiſ
et cōtaminatiſ. patricidiſ et matricidiſ
homicidiſ fornicatiſ masculoz cōcubit
oribus plagiarijs mendacijs et piuriſ: et
ſi qd̄ aliud ſane doctrine aduersaſ: que ē
fm̄ euangeliū glie beati dei qd̄ creditum
eſt mihi. Gratias ago ei q̄ me p̄ſortauit
in chraſto ieu dño nō quia fidelem me
existimauit ponens in ministerio. Qui
priuſ blaſphemus fuī et persecutor et con
tumeliosus: ſed miſericordiam tei cōſe
cutus ſum: quia ignořas ſecundum incredu
litate. Superabūdauit aut̄ gratia dñi
n̄i cū fide et dilectione q̄ eſt in xp̄o ieu

R q

Ro. 7.c.
Gal. 4.1
Ero. 20.7.2
Leuit. 18.
i. Lop. 6.c.

D

2. Cor. ii. 5.

E

Gal. 5. b.

F

G